

تاریخچه استفاده از مواد اولیه گوناگون در بسته‌بندی مواد غذایی و مزایا و معایب هر کدام

شايان محمددينى

دانشجوی کارشناسی مهندسی ماشین‌های صنایع غذایی، دانشگاه تهران
shayanmohammaddini@gmail.com

بسته‌بندی عبارت است از هنر و علم آماده‌سازی مواد غذایی برای حفظ سلامت کالای محتوى آن پس از برداشت و فرآوری تا مرحله مصرف و همچنین افزایش انبارمانی محصول تولیدی و حفظ کیفیت اولیه آن در طی زمان. بسته‌بندی به عنوان لایه و مانعی محافظتی در برابر ضربه، فشار، حرارت، ورود اکسیژن و بخار آب، گرد و خاک، برخورد اشعه ماوراء بنفش و ... صورت می‌پذیرد. بسته‌بندی مواد غذایی از سالیان دور آغاز شده و در آن از انواع گوناگون مواد بر اساس ویژگی‌های خاص هر یک مورد استفاده قرار گرفته است که به معرفی و بررسی معروف‌ترین این مواد می‌پردازیم.

تاریخچه تولید کاغذ در دنیا و ایران

اولین بار در سال ۱۰۵ میلادی در سی‌یانگ چین توسط (Tsai-Lun) کاغذ ساخته شد. در سال ۷۵۱ میلادی کارخانه کاغذسازی در سمرقند به تصرف مسلمانان درآمد و روش ساخت کاغذ افشا گردید. در سال ۱۱۰۹ میلادی طرز ساختن کاغذ به سیسیل ایتالیا راه یافت و در سال ۱۲۵۷ میلادی کاغذ از کشورهای عربی به فرانسه صادر شد. به دنبال نشر کتاب در اروپا در سال ۱۴۵۰ و نشر روزنامه در سال ۱۰۶۹ صنعت کاغذسازی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار شد.

در ابتدای پیدایش این صنعت در انگلستان و آمریکا، از پارچه‌های نخی و پنبه‌ای به عنوان مواد اولیه تولید کاغذ استفاده می‌شد. ابتدا پارچه‌های خردشده به صورت خمیر درمی‌آمد که به آن (Paper Pulp) می‌گفتند. بعد از رقیق نمودن خمیر و ریختن آن بر روی صفحه‌ای مشبک و گرفتن آب آن، ورق کاغذ به دست می‌آمد. بعد از اختراع ماشین کاغذسازی از نوع سیلندری در سال ۱۸۴۴ میلادی، یک آلمانی به نام Friedrich Keller توانست از چوب، خمیر کاغذ تهیه نماید. در سال ۱۸۵۵ میلادی دو انگلیسی به نامهای Hugh Burgess و Charls Watt تهیه خمیر کاغذ را به روش شیمیایی که روش سودا خوانده می‌شد، ابداع نمودند. در سال ۱۸۶۶ میلادی، Benjamin Tilghman تهیه خمیر کاغذ را به روش شیمیایی (روش سولفات) ابداع نمود که تاکنون این روش مهم‌ترین روش در صنعت کاغذسازی است. تهیه کاغذ به روش شیمیایی به مراتب گران‌تر از روش مکانیکی است لذا از این نوع کاغذ برای چاپ روزنامه و غیره استفاده نمی‌کنند. اساس این فناوری مشتمل بر تهیه و تولید خمیر و تولید کاغذ در یک فرآیند پیوسته و نابیوسته است. البته واحدهای سرویس‌دهنده و جنبی آن، فناوری این صنعت را تکمیل می‌نمایند.

مزایای کاغذ در صنایع بسته‌بندی

کاغذ از انعطاف‌پذیری خوبی برخوردار است و همچنین قابلیت شکل و چاپ‌پذیری خوبی را دارد. کاغذ در مقابل پاره شدن، کشش و فشار، مقاوم و محکم است؛ همچنین ممانعت‌کننده‌ی خوبی در برابر عوامل فساد به‌ویژه نور است. علاوه بر این‌ها، کاغذ قابل بازیافت بوده و در محیط نیز سریعاً تجزیه می‌شود.

معایب کاغذ در صنایع بسته‌بندی

کاغذ در مقابل نفوذ رطوبت از مقاومت خوبی برخوردار نیست و همچنین نفوذ گاز و روغن از کاغذ امکان‌پذیر است. علاوه بر این، کاغذ از قابلیت دوخت خوبی نیز برخوردار نیست.

آلومینیوم

تاریخچه پیدایش آلومینیوم

بیش از چهل سال است که ظروف آلومینیومی بخش عمده‌ای از مواد اولیه در صنعت بسته‌بندی مواد غذایی را تشکیل می‌دهد. فراوانی این فلز به عنوان منبع طبیعی، خواص ذاتی، تحمل حرارت و بازیابی آن به همراه فناوری پیشرفته، باعث شده است که برای انواع بسته‌بندی مواد غذایی استفاده شود. بیش از هشت

معایب ظروف آلومینیومی

فویل آلومینیوم نازک (به ضخامت ۲۰ میکرومتر) به‌طور طبیعی حاوی منفذ بسیار ریز است. در هنگام فرم دادن این فویل، پاره شدن آن از قسمت منافذ به‌طور سریع امکان‌پذیر است.

در سال‌های بین ۱۷۲۰ و ۱۷۳۰ میلادی توانستند توفیق در این امر حاصل نمایند. هنبوردی^۱ در انگلستان اولین بار توانست آهن سفید را به طور تجاری با موفقیت تهیه نماید، او شمش‌های گداخته را به وسیله غلطک به صورت صفحات نازک‌تری درآورد. در اوایل قرن هجدهم در حدود سال ۱۷۱۴ ساخت آهن سفید در فرانسه شروع شد.

در سال ۱۸۰۴ میلادی نیکلا اپرت^۲ به طور تجربی برای نگهداری مواد غذایی به روش‌های خشک‌کردن، دودی کردن و بسته‌بندی مواد غذایی در قوطی فلزی دست یافت؛ سپس از این روش در صنعت کمپوت و کنسروسازی استفاده گردید که به نام اپرتبیزاسیون معروف شد که نام کاشف خود را گرفت. در سال ۱۸۱۰ میلادی پیتر^۳ ساخت قوطی فلزی از جنس فولاد با پوشش یک لایه قلع را توصیه کرد. در سال ۱۸۱۲ میلادی به طور ابتدایی اولین کارگاه کنسروسازی در بوستون آمریکا شروع به کار کرد. در سال ۱۸۵۶ میلادی، بسته‌بندی نمودن شیر تغییض شده (شیر کندانسه)، صدف دریایی و ذرت در قوطی‌های فلزی اجرا شد. بعد از ساخت اتوکلاو در سال ۱۸۷۴ میلادی توسط استیونسون^۴ طرح تولید قوطی به روش پیوسته انجام شد. در سال ۱۹۰۶ میلادی سازمانی تحت عنوان سازمان ملی صنایع کنسرو تأسیس و سپس مرکز تحقیقاتی برای این صنعت آغاز به کار کرد.

در سال ۱۹۵۸ قوطی آلومینیومی برای اولین بار تولید شد. تولید این قوطی به علت داشتن مزایایی شامل حمل و نقل آسان و مقاومت نسبتاً بالا در مقابل تغییرات شیمیایی، به سرعت توسعه یافت.

اما در ایران ساخت قوطی فلزی از سال ۱۳۰۷ شمسی توسط شخصی به نام درخشان در رابطه با نگهداری مواد غذایی مورد توجه قرار گرفت. وسائل ساخت و تولید قوطی فلزی در سال ۱۳۰۹ به طور دستی با استفاده از قیچی، دستگاه برش، لوله‌کن و غیره انجام شد. برای جلوگیری از ضایعات و افزایش زمان ماندگاری محصولات کشاورزی در سال ۱۳۱۲-۱۳۱۳ از قوطی فلزی برای نگهداری نخود سبز و غیره بهره گرفتند. در سال ۱۳۳۰ اولین قوطی فلزی جهت بسته‌بندی روغن نباتی جامد به وسیله دستگاه مدرن ساخته شد و در سال ۱۳۴۴ سامانه‌ی لاکزنی خودکار در ایران نصب و مورد بهره‌برداری قرار گرفت. در حال حاضر قوطی فلزی توسط شرکت‌های صنایع بسته‌بندی ساخته می‌شود. گزارش شده است که در اروپا و آمریکا میزان استفاده نمودن از قوطی فلزی برای بسته‌بندی نمودن اغلب مواد غذایی کنسروی کاهش یافته است.

مزایای قوطی فلزی

اغلب آن‌ها در مقابل ضربه‌های خارجی مقاوم هستند. قوطی فلزی در مقابل درجه حرارت بالا (درجه حرارت استریلیزاسیون) از مقاومت بالایی برخوردار است.

از این جهت این مواد برای بسته‌بندی مواد غذایی که حساس به اکسیژن و رطوبت می‌باشند، مناسب نیست. خوردگی در فویل آلومینیوم امکان‌پذیر است؛ به خصوص اگر برای بسته‌بندی نمودن مواد غذایی قلیایی یا گوگردار مانند کشمش از فویل آلومینیوم استفاده شود. اگر مواد غذایی آماده در فویل آلومینیوم بسته‌بندی شده باشد؛ آن را نمی‌توان توسط مایکروویو گرم نمود.

شیشه و ظروف شیشه‌ای

یکی از قدیمی‌ترین ظروف بسته‌بندی مواد غذایی ظروف شیشه‌ای است. اعتقاد بر این است که شیشه‌گری نوعی از صنعت کوزه‌گری بوده و قدمت آن به ۷۰۰۰ سال قبل از میلاد مسیح برمی‌گردد و در باستان قدیم ساخت بطری‌های شیشه‌ای یک صنعت مهم به شمار می‌آمد زیرا شیشه در رابطه با بسته‌بندی نمودن مواد غذایی دارای مزايا و معایب است که در ادامه ذکر می‌شود.

مزایای شیشه و ظروف شیشه‌ای

شیشه از نظر شیمیایی خنثی است؛ به عبارتی با ماده غذایی محتوى خود هیچ‌گونه واکنشی انجام نمی‌دهد. طعم و مزه محصول بسته‌بندی شده در شیشه بدون تغییر حفظ می‌شود. ظروف شیشه‌ای از استحکام خوبی برخوردار هستند و به اشکال، اندازه‌ها و رنگ‌های مختلف ساخته می‌شوند.

شیشه شفاف بوده و اجزاه رؤیت محتوى خود را به خریدار و عرضه آن را توسط فروشنده در فروشگاه‌های زنجیره‌ای (سوپرمارکت) می‌دهد.

معایب شیشه و ظروف شیشه‌ای

شیشه حساس به شوک‌های حرارتی و عوامل خارجی بوده لذا میزان درصد شکستن شیشه یا ظروف شیشه‌ای در مقایسه با مواد اولیه بسته‌بندی دیگر بالاست.

ظروف شیشه وزن زیادی دارد که باعث افزایش هزینه حمل و نقل آن نسبت به انواع دیگر مواد اولیه بسته‌بندی می‌شود.

این خطر وجود دارد که در هنگام پر نمودن محصول در ظروف شیشه‌ای، قسمتی از آن خرد شده و به مواد غذایی انتقال یابد. در حال حاضر، ۸۵ درصد از کارخانه‌های نوشابه‌سازی از بطری شیشه‌ای و ۱۵ درصد از کنسروهای تولیدشده در جار شیشه‌ای بسته‌بندی می‌شوند.

مشکل اساسی در بازسازی ظروف شیشه‌ای، ناخالصی‌های حاصل از سایر مواد موجود در زباله است. برخی از این ناخالصی‌ها به راحتی به وسیله دست جدا می‌شوند.

ظروف فلزی یا حلبي

تاریخچه ساخت ظروف فلزی در دنیا و در ایران تاریخ پیدایش ظروف فلزی به ۲۳ سال قبل از میلاد مسیح نسبت داده می‌شود. فلز قلع در حدود سال ۱۲۴۰ میلادی در شهر بوهیما توسط یک کارگر انگلیسی کشف شد. تاریخ کشف و ساخت آهن سفید به سال ۱۵۷۵ میلادی یعنی از زمانی که قلع به آلمان صادر گردید، برمی‌گردد. در سال ۱۶۶۵ میلادی در

1. Hanborig
2. Nikola Appert
3. Peter
4. Astiwneson

معایب پلاستیک‌ها از معایب پلاستیک‌ها این است که می‌توان آن‌ها را به عنوان ماده کمک‌کننده در کارخانه‌ها، به انواع مختلف استفاده نمود و هنگامی که این پلاستیک‌ها در شرایط معینی با مواد غذایی تماس می‌گیرند، به مواد غذایی انتقال می‌یابند. پلاستیک‌ها را از نفت خام، گاز و قسمتی نیز از زغال‌سنگ تهیه می‌کنند. ساختمان اصلی آن‌ها را منومرها تشکیل می‌دهند.

منابع

۱) میرنظامی ضیابری، سید حسین، ۱۳۹۲. اصول بسته‌بندی مواد غذایی، انتشارات آییز

۲) www.bpsico.ir

این مواد اولیه بسته‌بندی، مقاومت فوق العاده‌ای نسبت به نفوذ رطوبت، نور و اکسیژن نشان می‌دهد.

معایب قوطی فلزی

در آن‌ها پدیده زنگ زدن و خوردگی (corrosion) در مقایسه با مواد اولیه بسته‌بندی دیگر سریع‌تر ایجاد می‌شود. در اثر خوردگی تغییراتی در سطح و داخل قوطی ایجاد می‌شود. به خصوص هیدروژن آزادشده در داخل قوطی، منجر به بادکردگی قوطی فلزی و درنتیجه سوراخ شدن (perforation) آن می‌شود. خوردگی حاصل در قوطی فلزی می‌تواند باعث تغییر رنگ و کاهش ویتامین‌های مواد غذایی شود.

روش‌های جلوگیری از زنگ‌زدگی قوطی فلزی

- جلوگیری از ایجاد خراش در سطح خارجی قوطی و قشر لakk
- شستشو دادن فوری قوطی‌ها پس از درب‌بندی به‌منظور پاک‌کردن جدار قوطی از ذرات نمک آسید
- خودداری از به کار بردن آب اشباع‌شده از مواد قلیایی به‌منظور پاک‌کردن چربی از سطح خارجی قوطی‌ها
- رعایت درجه حرارت لازم هنگام تخلیه هوای قوطی‌ها
- تأمین درجه حرارت کافی برای خشک‌کردن رطوبت پس از خنک‌شدن به‌وسیله آب
- خودداری از قرار دادن قوطی‌های خیس در جعبه‌های مقوایی و چوبی یا جعبه‌های مربوط

پلاستیک‌ها

در حدود ۱۰۰ سال اخیر سعی شده است که به جای مواد اولیه بسته‌بندی سلولزی، پلاستیک‌ها را جایگزین نمایند. در طول دهه‌های گذشته، پیشرفت و تکامل بسته‌بندی با پلاستیک‌ها برای غذاهای آماده، غذاهای منجمد شده، لیبیات، نوشابه‌ها، نان و شکلات‌های اهمیت و ضرورت بیشتری پیدا کرده است. فیلم‌های سلولزی و پلاستیک‌ها اولین بار در بسته‌بندی کاربرد داشتند. به عنوان مثال تولید سلوفان در سال ۱۹۲۴ برای اولین بار در آلمان شروع شد. بعد از جنگ جهانی دوم در سال ۱۹۴۵ استفاده از مواد پلاستیکی به‌طور معمول در صنایع بسته‌بندی مواد غذایی گسترش یافت که آن را یک انقلاب نوین در صنعت بسته‌بندی می‌نامند. از اواسط سال‌های دهه‌ی ۱۹۵۰، استفاده از فیلم‌های مرکب پلاستیکی شروع شد و چند سالی طول نکشید که فناوری فیلم‌های مرکب اهمیت و تکامل بیشتری پیدا کردند. امروزه کاربرد پلاستیک‌ها در بسته‌بندی اهمیت فوق العاده‌ای پیدا کرده و از نظر میزان مصرف در درجه اول اهمیت قرار دارد.

مزایای پلاستیک‌ها

دارای وزن مخصوص کم (۰/۹ تا ۱/۵ گرم بر سانتی‌متر مکعب) و قیمت نسبتاً نازل است.

پلاستیک‌ها از قابلیت شکل‌پذیری بالایی در دستگاه‌های خودکار بسته‌بندی برخوردار هستند.

آن‌ها در برابر تعداد زیادی از کالاهای بسته‌بندی شده که خاصیت اسیدی یا قلیایی دارند، مقاوم می‌باشند.

پلاستیک‌ها به انرژی کمتری در تولید و شکل‌دهی نسبت به قوطی فلزی و بطری شیشه‌ای نیاز دارند.

